

Sygn. akt **V Ca 1203/20**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Agnieszka Łukaszk
-----------------	--------------------------

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko (...) S. A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 18 lutego 2020 r., sygn. akt I C 5132/19

1. oddała apelację;
2. zasądza od (...) S. A. z siedzibą w W. na rzecz K. P. kwotę 135 (sto trzydzieści pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 1203/20

UZASADNIENIE

Pozwem z 15 lipca 2019 r. K. P. domagał się zasądzenia od (...) S.A. w W. 250 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 4 lutego 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut braku jurysdykcji krajowej, braku umocowania pełnomocnika pozwanego do występowania przed sądem w sprawach przeciwko pozwanemu (...). Pozwany wskazał, że pasażer pomimo postanowień zawartych w Ogólnym Regulaminie Przewozu (...) nie zgłosił swojego roszczenia bezpośrednio do przewoźnika. Pasażer zdecydował się skorzystać z usług osoby trzeciej, naruszając w ten sposób Regulamin. Niezgodne z regulaminem działanie pasażera nie pozwoliło na polubowne zakończenie sporu, jednocześnie narażając przewoźnika na dodatkowe koszty z jakimi wiąże się postępowanie sądowe. Ponadto wskazał, że powództwo jako przedwczesne winno być oddalone.

Prawomocnym postanowieniem z 9 stycznia 2020 tutejszy Sąd odmówił odrzucenia pozwu.

Wyrokiem z dnia 18 lutego 2020 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 250 EUR wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie

liczonymi od 5 lutego 2019 roku do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł pozwany, zaskarżając je w całości.

Wyrokowi zarzucił naruszenie art. 205 c ust. 1 pkt 1 Ustawy Prawo lotnicze w zw. z art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i pominięcie w toku orzekania, że powód nie wyczerpał obligatoryjnej drogi reklamacyjnej, co oznacza że powództwo przez niego wniesione było przedwczesne, a co za tym idzie droga sądowa była niedopuszczalna, co winno skutkować odrzuceniem pozwu i skutkowało nieważnością postępowania na podstawie określonej w art. 379 pkt 1 k.p.c.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i odrzucenie pozwu w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych za I i II instancję.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Z uwagi na to, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym, stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy ograniczył uzasadnienie wyroku do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy podziela poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia stanu faktycznego jak również dokonana na ich podstawie ocenę prawną i przyjmuje je za własne.

W apelacji pozwany skupia się tym, iż w jego ocenie, wobec niewykorzystania drogi reklamacyjnej, powództwo było przedwczesne, co za tym idzie pozew podlegał odrzuceniu. Z tym poglądem nie sposób się jednak zgodzić.

W myśl art. 205 c ust. 1 pkt 1 Ustawy Prawo lotnicze dochodzenie roszczeń majątkowych wynikających z przepisów rozporządzenia nr 261/2004/WE rozporządzenia nr 2111/2005/WE przysługuje pasażerowi po wyczerpaniu postępowania reklamacyjnego. Postępowanie reklamacyjne uważa się za wyczerpane w przypadku, gdy przewoźnik lotniczy, organizator turystyki albo sprzedawca biletów rozpatrzył reklamację albo upłynął termin do jej rozpatrzenia. Reklamacja powinna być rozpatrzona w terminie 30 dni od dnia jej złożenia. Zgodnie natomiast z ust. 6. ww. ustawy jeżeli przewoźnik lotniczy, organizator turystyki albo sprzedawca biletów nie udzielił odpowiedzi na reklamację w terminie, o którym mowa w ust. 2, uważa się, że uznał reklamację.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy wynika, że powód przed wytoczeniem powództwa skierował do pozwanego w dniu 14 stycznia 2019 roku pismo, w którym wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 250 euro tytułem odszkodowania za szkodę powstałą w związku z opóźnieniem lotu i zakreślił pozwanemu czternastodniowy termin do zapłaty roszczenia. W ocenie Sądu Okręgowego o tym, iż powód nie wyczerpał drogi reklamacyjnej nie może przesądzać okoliczność niezatytułowania ww. pisma „Reklamacja”. Znaczenie ma bowiem jego treść. W piśmie tym powód wyraźnie żąda zapłaty odszkodowania w wysokości 250 euro na podstawie Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów.

Sąd Okręgowy zwrócił uwagę na okoliczność, iż termin spełnienia świadczenia zakreślony w wezwaniu do zapłaty jest krótszy niż termin rozpoznania reklamacji wynikający z przepisów ustawy prawo lotnicze, jednakże powyższe nie mogło mieć wpływu zmianę zaskarżonego rozstrzygnięcia. Jak wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia postępowanie reklamacyjne uważa się za wyczerpane w przypadku, gdy przewoźnik lotniczy, organizator turystyki albo sprzedawca biletów rozpatrzył reklamację albo upłynął ustawowy termin do jej rozpatrzenia. Niewątpliwie od

momentu otrzymania przez pozwanego wezwania do zapłaty, tj. 21 stycznia 2019 r. do czasu wniesienia pozwu 15 lipca 2019 r. ten trzydziestodniowy termin upłynął bezskutecznie.

Podsumowując, skoro intencja otrzymania odszkodowania z tytułu opóźnienia, sprecyzowanego co do daty, numeru lotu, rezerwacji i osoby pasażera wynikała z treści pisma z dnia 14 stycznia, a pozwanemu zapewniono rozsądny czas na realizację żądania, to w ocenie Sądu Okręgowego brak było podstaw do odrzucenia pozwu z uwagi na niespełnienie przesłanki wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego.

Niezależnie od powyższego zauważyć należy, że ewentualne niewyczerpanie procedury reklamacyjnej przez powoda nie skutkowałoby koniecznością odrzucenia pozwu. Sformułowanie przepisu art. 205 c ustawy Prawo lotnicze nie daje podstaw do wysnucia wniosku o przejściowej nawet niedopuszczalności drogi sądowej, ponieważ warunkiem pozbawienia jednostki prawa do poddania sprawy cywilnej pod rozstrzygnięcie sądu powszechnego jest przekazanie jej w drodze ustawowej do właściwości sądu szczególnego lub innego organu (art. 2 § 1 i 3 k.p.c.). Przepis ten oznacza natomiast przejściowy brak legitymacji biernej (po stronie pozwanej), prowadzący w razie niewykorzystania postępowania reklamacyjnego do oddalenia powództwa jako wytoczonego przedwcześnie, nie zaś do odrzucenia pozwu (por. stanowisko Sądu Najwyższego w wyroku z dnia 10 kwietnia 2002 roku, IV CKN 939/00 oraz Sądu Apelacyjnego w Gdańsku w wyroku z dnia 23 stycznia 2013 roku, V ACa 1009/12, wyrażone na tle stosowania art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe).

Z tych względów zarzut apelacji dotyczący naruszenia art. 205 c ust. 1 pkt 1 Ustawy Prawo lotnicze w zw. z art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd Okręgowy uznał za chybiony. Z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy wynika, że powód wyczerpał drogę reklamacyjną przed wytoczeniem powództwa, tym samym nie można go było uznać za przedwczesne. Orzeczenie Sądu Rejonowego, jako odpowiadające prawu, nie podlegało zmianie czy też uchyleniu. Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania w instancji odwoławczej Sąd Okręgowy orzekł na podstawie zasady odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażonej w art. 98 § 1 k. p. c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Zważywszy na oddalenie apelacji, pozwany zobowiązany został do zwrotu poniesionych przez powoda kosztów postępowania. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej ustalono na podstawie § 10 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia apelacji.